

„Mert aki nincs ellenünk, az mellettünk van.” Mk 9,40

Az emberek – általában – képességben a ügyetlenebbhez, butábbhoz, anyagiakban a gazdagabbhoz mérik magukat. Jézus követésének mértékében vajon hogyan állunk? A tanítványok ebben a szentírási részben magukhoz mérik a többi „halandót”. Magukat tartják a zsinórmértéknek. Ők tartoznak Jézus közvetlen környezetébe, vagyis ők akarják megmondani, pl. hogy ki az, aki gyógyíthat Jézus nevében. Féltékenyek voltak a pozíciójukra, pedig nem csak ők kapták meg a lehetőségekkel a feladatot, a mások szolgálatát. Más is birtokában lehet jó képességeknek, tudásnak és tevékenykedhet Istennek tetszően, ha akár ennek még tudatában sincsen.

Sajnos a keresztény vallás is sok részre szakadt néhány „aprónak” tűnő szempont miatt. Egy, a neten keringő összehasonlító lista alapján minden vallásban megtalálható, hogy ne tegyél olyat mással, amit veled szemben sem szeretnél, ha más tenne.

Most, amikor mindenki a saját földjét, jólétét, vallását védi, jó lenne inkább megismerni a másikat, támogatni azt, akinek szüksége van. Elfogadni emberek szolgálatát, és növekedni a szeretetben: ez összeköt, és nem szétválaszt bennünket. Jézus számára is a tett a fontos, nem a személy, aki cselekszi. Mert aki jót tesz, az Istennek tetsző.

Cseh András és Szilvi, HB, Székesfehérvár